

Printre jucăriile muzicale pe care și le fac copiii din Câmpia Transilvaniei, este și *buciumul de pământ*. Acest instrument muzical din arsenalul jucăriilor copilărești se realizează cu ajutorul boțelor tradiționale cu care copiii, aflați pe pășuni, își păstoresc animalele. Ei fac „o boță” pe sub pământul umed – un fel de tunel îngust cât grosimea bătului cu care sfredelesc argila. Apoi un capăt al tubului, astfel realizat, este prevăzut cu un fel de muștiuc tot din lut, iar la celălalt capăt cu o deschidere mai largă în forma de pâlnie. Sunetele obținute sunt asemănătoare, intrucâtva, cu al tulinului. Rămâne însă de domeniul tainei dacă acest instrument reprezintă o invenție recentă a copiilor din partea locului sau dacă nu cumva este o străveche reminiscență de cult teluric, poate chiar din perioada în care păstorii adulții îl foloseau ca mijloc de semnalizări, așa cum procedează în prezent vânătorii în țava puștii.

CREATIVITATEA COPIILOR ÎN DOMENIUL JUCĂRIILOR FOLCLORICE MUZICALE

Muzicolog Ghizela Suliteanu

Problema creativității copiilor își găsește în folclorul muzical românesc unul din cele mai frumoase domenii de cercetare. Culegerile și studiile întreprinse personal privind vastul câmp de cercetare a folclorului copiilor, ne-au condus până în prezent, cu ajutorul în special al psihologiei, către rezultate interesante în problema formării percepției muzicale, a creativității și repertoriului copiilor, modalitățile de transmitere de la o grupă de vârstă la alta, formarea criteriilor estetice și, pe primul plan, funcția educativă atât a jucăriilor folclorice, cât și a procesului de realizare a acestora de către copii.

Comunicarea va cuprinde:

1. Anumite criterii metodologice de culegere și studiere ;
2. Despre noțiunea de „creativitate” a copiilor privind confecționarea și execuția jucăriilor folclorice muzicale ;
3. Aspecte ale valorii educaționale în trecut.